

“पिण्डं दद्यात् गयाशिरः ।” इति वायुपुराणम् ॥
 “शिरौ वाटी शिरौऽदन्तो रजोवाटी रजस्तथा ।”
 इति कौषान्तरम् ॥ शय्या । अजगरः । इति
 संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

शिरः, [म] क्ली, (श्रि + “अयतेः स्वाङ्गे शिरः
 किञ्च ।” उणा० ४।१८३ । असुन् । सच कित् ।
 धातोः शिरादेशश्च ।) शिखरम् । (यथा,
 महाभारते । ४।२३।२ ।

“यथा वक्ष्येण वै दीर्घेण पर्वतस्य महच्छिरः ॥”
 मस्तकम् । इत्यमरः ॥ (यथा, लक्ष्मीचरिते ।

“शिरः सपुण्यं चरणौ सुपूजितौ ॥”)

तच्च मासमात्रेण भवति । इति सुखबोधः ॥
 तद्गोगनाशकौषधम् । यथा,—

“शिरोरोगहरं लेपात् गुञ्जामूलं सकाञ्चिकम्”
 इति गारुडं १८८ अध्यायः ॥

प्रधानम् । (यथा, भागवते । ५।१४।४५ ।
 “योगाय सांख्यशिरसे प्रज्ञतीश्वराय ॥”)

सेनायम् । इति मेदिनी ॥

शिरःकपाली, [न] पुं, (शिरःकपालोऽस्यास्तीति
 इतिः ।) नरमस्तककपालधारी सश्यासी । इति
 केचित् ॥

शिरःफलः, पुं, (शिरस्तुल्यं फलं यस्य ।) नारि-
 केलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शिरःशूलं, क्ली, (शिरसः शूलम् ।) मस्तक-
 वेदनारोगः । (यथा, कथासरित्सागरे । १३।
 १५५ ।

“प्रातः सोऽपि शिरःशूलव्यपदेशेन वेष्टनम् ।
 कृत्वा प्रच्छादयामास ललाटतटमङ्कितम् ॥”)
 तस्यौषधं यथा,—

“श्वेतापराजितामूलं पिप्पलीशुण्ठिसंयुतम् ।
 परिपिष्टं शिरौलेपात् शिरःशूलविनाशनम् ॥”

इति गारुडं १८८ अध्यायः ॥

शिरजः, पुं, (शिराज्जायते इति । जन + डः ।)
 केशः । इति शब्दरत्नावली ॥

शिरसिजः, पुं, (शिरसि जायते इति । जन +
 डः ।) केशः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
 माघे । ७।६२ ।

“अथशिरसिजपाशपातभारा-

दिव नितरां नतिमङ्गिरसभागेः ॥”)

शिरसिरुहः, पुं, (शिरसि रोहतीति । रुह +
 कः ।) केशः । इति शब्दरत्नावली ॥

शिरस्कः, क्ली, शिरस्त्राणम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 शिरःसम्बन्धिनि, त्रि ॥

शिरस्त्रं, क्ली, (शिरस्त्रायते इति । त्रि + कः ।)
 शिरोरक्षणसन्नाहः । टोप् इति ख्यातः । इत्य-
 मरभरती ॥ (यथा राजतरङ्गिण्यम् । ५।४७ ।

“वलगम् मध्येऽश्ववाराणां नृत्त्यलेवाग्रवाजिना
 वलगाङ्गेनोदहलम्बं शिरस्त्रं वामपाणिना ॥”)

शिरस्त्राणं, क्ली, (शिरस्त्रायते अनेन । त्रि +
 क्त्वाट् ।) शिरोरक्षणसन्नाहः । खोपडा इति
 टोप् इति च भाषा । तत्पर्यायः । शीर्षस्थम् २

शीर्षकम् ३ शिरस्त्रम् ४ । इति हेमचन्द्रः ॥

शिरस्त्रम् ५ । इत्यमरः ॥ (यथा, रघौ ।
 ४।६४ ।

“अपनीतशिरस्त्राणाः शेषास्त शरणं ययुः ॥”)
 शिरस्यः, पुं, (शिरस् + “शास्त्रादिभ्यो यत् ।”

५।३।१०३ । इति यत् ।) विशदकचः ।
 तत्पर्यायः । शीर्षस्थः २ । इत्यमरः ॥ हे स्वतः
 ज्ञानादिना वा निर्मले अन्योन्यासंपृक्ते केशे ।
 इति भरतः ॥

शिरा, स्त्री, धमनिः । इति मेदिनी ॥ शिर इति
 भाषा । अस्याः पर्यायादिनां नाडौशब्दे द्रष्ट-
 व्यम् ॥

शिरापत्रः, पुं, (शिरायुक्तं पत्रं यस्य ।) द्विन्ता-
 लः । इति राजनिर्घण्टः ॥ कपित्थः । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥

शिरालं, क्ली, (शिराः सन्ति अस्य । “प्राणि-
 स्थादातो लज्जन्तरस्याम् ।” ५।२।८६ ।
 इति लच् ।) कर्भरङ्गम् । इति शब्द-
 चन्द्रिका ॥ (शिरायुक्ते, त्रि । यथा, भट्टौ ।
 २।३० ।

“भापिङ्गुरुक्षीर्हशिरस्यबालैः

शिरालज्जैर्गिरिकूटदन्तैः ॥”)

शिरालकः, पुं, (शिराल इव । कन् ।) अस्थिभङ्ग-
 हृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ हाडभाङ्गा इति
 भाषा ॥

शिराहृत्तं, क्ली, सौसकम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥

शिरिः, पुं, (शृणात्यनेन + “कृशृपृकुटिभिदिहि-
 दिभ्यश्च ।” उणा० ४।१४२ । इति इः । स च
 कित् ।) खड्गः । शरः । हिंसः । इत्युणादि-
 कोषः ॥ शलभः । इति सिद्धान्तकौमुद्यामुणादि-
 वृत्तिः ॥

शिरौषः, पुं, (शृणाति भट्टिति ज्ञायतीति । शृ +
 “शृपृभ्यां किञ्च ।” उणा० ४।२७ । इति
 ईषन् सच कित् ।) स्नानामन्यातृहृत्तः । (यथा,
 कुमारि । ५।४ ।

“पदं सङ्घतं भ्रमरस्य पेलवं

शिरौषपुण्यं न पुनः पतन्निवः ॥”)

तत्पर्यायः । कपीतनः २ भण्डिलः ३ । इत्य-
 मरः ॥ भण्डिरः ४ भण्डोरः ५ भण्डीलः ६ ।
 इति तट्टीका ॥ श्रुदुपुण्यः ७ शुकतरुः ८ विष-

नाशनः ९ । इति रत्नमाला ॥ शीतपुण्यः १०
 भण्डिकः ११ स्वर्णपुण्यकः १२ शुकैष्टः १३ वर्ह-
 पुण्यः १४ विषहन्ता १५ सुपुण्यकः १६ उहा-

नकः १७ शुकतरुः १८ लोमशपुण्यकः १९
 कपीतनः २० कलिङ्गः २१ श्यामलः २२
 शङ्खिनीफलः २३ मधुपुण्यः २४ हृत्तपुण्यः २५ ।

पुस्तकान्तरे शिखिनीफलः २६ भण्डौ २७ भ्रुवग-
 २८ शुकपुण्यः २९ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।

शीतत्वम् । विषवातपामासकुष्ठकण्डूतिलग-
 दोषनाशित्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“शिरौषो भण्डिलो भण्डौ भण्डोरश्च कपीतनः
 शुकपुण्यः शुकतरुर्मृदुपुण्यः शुकपियः ॥

शिरौषो मधुरोऽनुष्णश्चित्तञ्च तृवरो लघुः ।
 दोषशोधविषर्पघ्नः काशघ्नश्चविषापहः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

कण्टकशिरौषस्य पर्यायः ।

“कटभी किण्विहो श्वेता महाश्वेता च रोहिणी ।”
 इति रत्नमाला ॥ * ॥

अस्य गुणाः ।

“शिरौषो विषवीसर्पसं दत्वग्दोषशोधाजित् ॥”
 इति राजवज्रभः ॥

शिरौषपत्रिका, स्त्री, (शिरौषस्य पत्रमिव पत्र-
 मस्याः । ततः स्त्रार्थे कन् । टापि अत इत्वम् ।)

श्वेतकिण्विहो । इति राजनिर्घण्टः ॥

शिरोगृहं, क्ली, (शिरसो गृहम् ।) अष्टालिको-
 परिगृहम् । तत्पर्यायः । चन्द्रशाला २ । इति
 हेमचन्द्रः ॥

शिरौषौवं, क्ली, शिरस्य श्रौवा च द्वयोः समा-
 हारः । यथा । इन्द्रैकत्वं अथ्यौभावश्च क्लौवे
 स्यात् इन्द्रस्य समासस्य एकत्वं समाहारइन्द्र
 इत्यर्थः । यथा, वाक्यचं श्रीसंज्ञं पाणिपदं
 शिरौषौवम् । इति क्लौवलङ्कसंघटौकायां
 भरतः ॥

शिरोधरा, स्त्री, (शिरसो धरा ।) श्रौवा । इति
 हेमचन्द्रः ॥ (यथा भागवते । ३।१७।१० ।

“सङ्घौतवद्रोदनवदुन्नमय्य शिरोधराम् ।
 व्यमुञ्चन् विविधा वाचो ग्रामसिंहास्ततस्ततः ॥”

क्लौवलङ्कैःपि दृश्यते । यथा, तत्रैव । ३।
 १३।३७ ।

“दौक्षानुजम्बोपसदः शिरोधरम् ॥”)

शिरौषिः, स्त्री, (शिरौ धीयते अनया । धा +
 “कर्मण्यधिकरणे च ।” ३।३।३३ इति किः ।)
 श्रौवा । इत्यमरः ॥

शिरौमणिः, पुं स्त्री, (शिरसो मणिः ।) मस्तक-
 धार्यरत्नम् । तत्पर्यायः । चूडामणिः २ शिरौ-
 रत्नम् ३ । इति शब्दरत्नावली ॥ पण्डितस्य
 उपाधिविशेषश्च ॥ (द्वयोरुदाहरणम् । यथा,—

“यस्य सांसारिकी चिन्ता चिन्ता चिन्तामयेः
 कुतः ।

तयैव हि शिरःकम्पः क शिरौमणिधारणम् ॥”
 इत्युक्तः ॥)

शिरौमर्मा, [न] पुं, (शिर एव मर्मा कौवाधानं
 यस्य ।) शुकतरुः । इति हेमचन्द्रः ॥

शिरौरत्नं, क्ली, (शिरसो रत्नम् ।) शिरौमणिः ।
 इत्यमरः ॥

शिरौरुजा, स्त्री, (शिरसि रुजतीति । रुज +
 कः । टाप् ।) सप्तपर्णहृत्तः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥ मस्तकरोगश्च ॥

शिरौरुट्, [ह] पुं, (शिरसि रोहतीति । रुह +
 कित् ।) केशः । इति शब्दरत्नावली ॥

शिरौरुहः, पुं, (शिरसि रोहतीति । रुह + कः ।)
 केशः । इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । ४।
 २८।४४ ।

“चौरवासा व्रतचामा वेषीभूतशिरौरुहा ॥”)